Łukasz Habera Instytut Nafty i Gazu, Kraków

Ocena zjawisk fazowych w procesie wypierania ropy naftowej dwutlenkiem węgla, na modelu złoża typu *Slim Tube*

Wprowadzenie

Wysoki poziom emisji gazów cieplarnianych na świecie przyczynił się do wzmożenia międzynarodowych wysiłków na rzecz ograniczenia emisji dwutlenku węgla (CO_2) do atmosfery. Międzynarodowe porozumienia nakazujące ograniczyć emisję CO_2 – takie jak Protokół z Kyoto czy dyrektywy UE – spowodowały fundamentalną zmianę postrzegania CO_2 przez firmy branży naftowej [8]. Od lat 70. XX wieku (w USA) CO_2 jest z powodzeniem wykorzystywany w procesach intensyfikujących wydobycie ropy naftowej, (EOR – *Enhanced Oil Recovery*) [10]. Optymalizacja tych procesów zmierzała w kierunku minimalizacji ilości CO₂ potrzebnego na uzyskanie każdej baryłki ropy. Dziś ta tendencja jest odwrócona, a procesy EOR zaczynają być projektowane z naciskiem na maksymalne możliwe zatłoczenie CO₂, który docelowo może pozostać zdeponowany w sczerpanym złożu.

Charakterystyka właściwości CO₂

CO₂ jest bezbarwny, bezwonny i warunkach atmosferycznych ciśnienia i temperatury jest gazem nieco cięższym od powietrza [6]. Powyżej swojej temperatury i ciśnienia krytycznego (31°C i 74 bar) CO₂ znajduje się fazie nadkrytycznej (*super critical*), przyjmując właściwości fizyczne charakterystyczne dla płynów w fazie ciekłej [6]. Zakła-

Rys. 1. Wykres fazowy CO₂ [7]

dając gradient geotermiczny na poziomie 3°C/100 m oraz hydrostatyczne ciśnienie górotworu, CO₂ będzie znajdował

Rys. 2. Izoterma nadkrytyczna CO₂ [7]

NAFTA-GAZ

się w fazie nadkrytycznej – ciekłopodobnej (*liquidlike*) dla każdej głębokości poniżej ~900 m.

Poniżej 1500 m gęstość CO_2 ulega niewielkim zmianom, utrzymując się na niemal stałym poziomie 680 kg/m^3 , co oznacza, iż 1 tona CO_2 zajmuje w tych warunkach objętość 1,5 m³ [2]. W kontakcie z ropą naftową (w warunkach złożowych) CO_2 zachowuje się jak rozpuszczalnik: obni-

Rys. 3. Wykres zmiany gęstości i lepkości dwutlenku węgla w funkcji ciśnienia [9]

ża ciśnienie kapilarne (zmniejszając napięcie międzypowierzchniowe), zwiększa objętość płynu złożowego i zmniejsza jego lepkość – poprawiając tym samym mobilność ropy w przestrzeni porowej. Skutkuje to wyższym wskaźnikiem sczerpania złoża (*recovery factor*).

Z rysunku 3 łatwo wywnioskować, że zarówno gęstość, jak i lepkość CO_2 rośnie wraz ze wzrostem ciśnienia. Na większą uwagę zasługuje inne spostrzeżenie; gdy przy zadanym ciśnieniu gęstość CO_2 rośnie ze spadkiem temperatury, to lepkość CO_2 maleje ze wzrostem temperatury. Te cechy fizyczne klasyfikują CO_2 jako płyn przydatny w procesach intensyfikujących wydobycie ropy naftowej [9].

W zależności od temperatury i składu płynu złożowego, gęstość CO₂ konieczna do zapewnienia mieszalnego charakteru wypierania typowej ropy lekkiej wynosi 420 kg/m³ i niemal odpowiada gęstości krytycznej CO₂ (468 kg/m³). W większości przypadków multi-kontaktowych procesów wypierania ropy naftowej gęstość CO_2 oscyluje w przedziale 500–700 kg/m³.

Rys. 4. Zależność gęstości CO2 od ciśnienia tłoczenia

Z punktu widzenia efektywności procesu EOR, pożądanym jest zachowanie mieszalnego charakteru wypierania ropy naftowej. Liczne doświadczenia dużych światowych koncernów naftowych pozwoliły na wyodrębnienie poszczególnych kategorii procesu zatłaczania CO₂, jak pokazano to na rysunku 5 [4, 9].

Mając na uwadze korzyści wynikające ze stosowania procesów EOR, w postaci zwiększonego stopnia odropienia oraz wykorzystania potencjału sekwestracyjnego, jakim jest podziemny kolektor

Rys. 5. Różne warianty procesu zatłaczania CO₂ [9]

artykuły

węglowodorów, przeprowadzono badania laboratoryjne zatłaczania czystego CO₂ do fizycznego modelu złoża oraz podjęto próby oszacowania jego wpływu na stopień sczerpania węglowodorów [5].

Eksperyment polegał na izotermicznym zatłoczeniu CO₂ znajdującego się w stanie nadkrytycznym (rysunki 1 i 2) do cienkiej rurki (*Slim Tube*), wysyconej ropą naftową powyżej ciśnienia nasycenia. Cienka rurka, o długości 20 m i średnicy wewnętrznej 5 mm, wypełniona jest piaskiem o stałej granulacji ~0,18 mm, tworząc ośrodek o porowatości 35% i przepuszczalności na poziomie 15 Darcy. Schemat techniczny aparatury pomiarowej został przedstawiony na rysunku 6 [10].

Przeprowadzone badania podzielono na 5 etapów, gdzie każdy krok testu odbywał się przy zwiększonej wartości ciśnienia tłoczenia (do 45 MPa), co bezpośrednio przełożyło się na wzrost gęstości tłoczonego CO₂, zmieniającej się w zakresie od 215,33 kg/m³ do 845,99 kg/m³ (rysunek 4).

Rys. 6. Schemat techniczny stanowiska laboratoryjnego typu Slim Tube [10]

Minimalne Ciśnienie Mieszania (MMP – Minimum Miscibility Pressure)

Formowanie się frontu mieszania zachodzi w warunkach dynamicznych i towarzyszy mu ciągła modyfikacja składu – poprzez transfer poszczególnych składników pomiędzy cieczą i gazem. Rysunek 7 obrazuje zjawisko wymiany komponentów węglowodorowych z fazą gazową CO₂.

Złożoność procesu zatłaczania CO_2 – związana z transferem składników fazy zatłaczanej i wypieranej – wynika z ist-

Rys. 7. Formowanie się frontu mieszania fazy tłoczonej i wytłaczanej

nienia dwóch różnych mechanizmów mieszalnego charakteru wypierania ropy naftowej: kondensacyjnego i parowalnego. Kluczową rolę odgrywa zmiana długości linii kompozycyjnej (*tie-line*) oraz zmienność jej położenia względem krzywej koegzystencji faz i punktu krytycznego [1].

Jednym z celów testu było określenie wartości minimalnego ciśnienia mieszania CO₂ z płynem złożowym (w tym

> przypadku – ropy naftowej ze złoża Radoszyn). Po przeprowadzeniu pięciu kroków testu, przy zmiennej wartości ciśnienia tłoczenia (dochodzącej do 45 MPa), skonstruowano wykres współczynnika odropienia (*recovery factor*) w funkcji ciśnienia tłoczenia. Na jego podstawie oszacowano MMP. Charakterystyczne załamanie krzywej odzysku ropy pokazanej na rysunku 8 jest ogólnie przyjętym kryterium określania MMP [2].

> Jako wynik testu zaobserwowano wartość minimalnego ciśnienia mieszania się faz na poziomie 16–18 MPa. Powyżej tej

NAFTA-GAZ

wartości nie obserwuje się znacznego (ekonomicznie akceptowalnego) wzrostu współczynnika odropienia. Znajomość tej wartości ciśnienia pozwala w znacznym stopniu ograniczyć koszty zabiegu zatłaczania CO₂ [4].

Rys. 8. Profil zmiany współczynnika odropienia złoża w funkcji ciśnienia tłoczenia [5]

Migracja CO₂ w przestrzeni porowej

Ze względu na ocenę możliwości wdrożenia procesu zatłaczania CO₂ do złóż węglowodorów, pożądanym jest znać mechanizm rozprzestrzeniania się zatłoczonego medium [3]. Szklany wziernik (rysunek 10), który wchodzi w skład aparatury pomiarowej umożliwia optyczną obserwację migrującego płynu i ułatwia zlokalizowanie przemieszczającego się frontu zmieszanych faz (ropy i CO₂), jak pokazano to na rysunku 9. Wykonana interwałowo analiza chromatograficzna odbieranego gazu pozwoliła na precyzyjne określenie postępu frontu zmieszanych faz. Powyższe spostrzeżenie potwierdza również zaobserwowana, sukcesywna zmiana barwy wytłaczanej ropy w miarę przesuwania się frontu zmieszania, charakteryzującego się wzrostem nasycenia ropy przez CO2. Próbka ropy naftowej wykorzystana w niniejszej pracy pierwotnie zawierała CO₂ w ilości 0,708% molowego w całej mieszaninie. Pobierane w trakcie testu próbki wytłaczanego gazu oraz wizualna obserwacja przepływu w czasie rzeczywistym pozwalają stwierdzić, iż we wstępnej fazie testu wytłaczana ropa nie zwiększyła swojej koncentracji CO2, która utrzymywała się na poziomie 1,0–2,0% objętości molowej w odbieranej fazie gazowej. Taki charakter wytłaczania zdominował znaczącą część testu. Wzrost koncentracji CO2 w ropie zanotowano dopiero po przebiciu się frontu fazy zmieszanej, niosącej za sobą coraz większą ilość CO₂.

Rys. 9. Przemieszczanie się frontu zmieszanych faz

Rys. 10. Widok przez wziernik szklany – obserwowana zmiana barwy wytłaczanej ropy (fot. Łukasz Habera)

Wnioski

Dwutlenek węgla wykorzystany w próbach mieszalnego wypierania ropy naftowej spełnia warunki fizycznego medium, które mogłoby być stosowane na skalę przemysłową w celu intensyfikacji wydobycia węglowodorów.

Wysoki poziom sczerpania złoża, osiągnięty przy pomocy frontalnego wypierania płynu złożowego dwutlenkiem węgla, jest silnie zdeterminowany dużą gęstością zatoczonego CO_2 , która w warunkach testu laboratoryjnego przekraczała 650 kg/m³.

Minimalne ciśnienie mieszania układu CO₂-ropa, wyznaczone w teście na poziomie 16–18 MPa, to wartość graniczna, powyżej której dalsze zwiększanie wartości ciśnienia tłoczenia nie przynosi ekonomicznie akceptowalnych rezultatów.

Wykonane testy pokazują, iż proces podziemnego zatłaczania dwutlenku wegla w celach intensyfikacji wydobycia osiąga najwyższą skuteczność, gdy prowadzony jest przy wartości ciśnienia nieco przewyższającej MMP.

Zatłaczanie CO₂ poniżej wartości MMP – jakkolwiek zapewnia podtrzymanie ciśnienia złożowego – jednak nie dopuszcza do powstania warunków mieszalnych w złożu. Efektywność takiego procesu wypierania maleje.

Artykuł nadesłano do Redakcji 13.04.2010 r. Przyjęto do druku 19.04.2010 r.

Literatura

- [1] Ahmed T.: Prediction of CO₂ Minimum Miscibility Pressure. SPE 27032, 1987.
- [2] Bon J., Sarma H.K., Theophilos A.M.: An investigation of Minimum Miscibility Pressure for CO₂. SPE 97536, 2005.
- [3] Glaso O.: Generalized minimum miscibility pressure correlation. SPEJ, 927-934, December 1985.
- [4] Habera Ł.: Badania termodynamiczne procesu Slim Tube układu CO₂-ropa naftowa na przykładzie złoża Radoszyn. XX Międzynarodowa Konferencja nt.: Nowe metody i technologie w geologii naftowej, wiertnictwie, geoinżynierii, inżynierii złożowej i gazownictwie, Akademia Górniczo-Hutnicza, Kraków 27-29.05.2009.
- [5] Habera Ł.: The laboratory and analytical methods to predict the optimal pressure for CO₂ injection in to the geologic formation. Presented on AAPG/SEG/SPE HEDBERG CONFERENCE "Geological Carbon Sequestration: Prediction and Verification", Vancouver, BC Canada, 16-19.08.2009.
- [6] L'Air Liquide/Elsevier: Encyklopedie des Gaz. Amsterdam, 1976.

[7] Magdziarz A.: Równania stanu crossover stopnia trzeciego dla układów gazowo-kondensatowych. Rozprawa doktorska, Kraków 2006.

- [8] Scharf C.: CO₂ Sequestration Potential in Austrian Oil and Gas Fields. SPE 100176, 2006.
- [9] www.co2net.com
- [10] Yellig W.F., Metcalfe R.S.: Determination and prediction of CO2 minimum miscibility pressures. J. Pet. Technol., 160-168, January 1980.

Mgr inż. Łukasz HABERA - inżynier gazownictwa ziemnego, absolwent Studium Doktoranckiego w AGH w Krakowie, słuchacz Studium Doktoranckiego w AGH, asystent w Zakładzie Techniki Strzelniczej INiG. Zajmuje się projektowaniem sprzętu strzałowego i technologią wykorzystania materiałów wybuchowych.

ZAKŁAD TECHNIKI STRZELNICZEJ INIG W KRAKOWIE

OFERTA NA WYKONYWANIE BADAŃ ODPORNOŚCI CIŚNIENIOWEJ I TERMICZNEJ URZĄDZEŃ

Oferujemy wykonywanie badań odporności ciśnieniowej urządzeń w warunkach podwyższonej temperatury i w temperaturze otoczenia, na stanowisku termobarycznym INiG w Krakowie.

długość

średnica

_	maksymalne	wymiary	gabarytowe:
---	------------	---------	-------------

- maksymalny ciężar
- ciecz robocza _
- maksymalne ciśnienie badania
- maksymalna temperatura badania
- ogrzewanie pośrednie w płaszczu olejowym,
- rejestracja ciągła ciśnienia i temperatury,
- możliwe wykonywanie badań "do zniszczenia" w przypadku urządzeń o niewielkiej objętości,
- możliwość wyprowadzenia sygnału elektrycznego z badanego urządzenia linią 2-przewodową.

Kierownik: mgr inż. Antoni Frodyma Telefon: 12 653-25-12 wew. 137

Adres: ul. Bagrowa 1, 30-733 Kraków Faks: 12 653-16-65

E-mail: antoni.frodyma@inig.pl

1850 mm 140 mm 100 kG olej Iterm 5Mb 120 MPa 180°C

Recenzent: mgr inż. Józef Such